

nævne en lang Række Ting; Foretagender og Forhold, som nødvendigt vil medføre, at Udgifterne vil stige. Jeg skal ikke gentage denne Liste. Det ærede Medlem mente, at den endogsaa kunde suppleres, og det vil jeg gerne tro; men Listen er lang og talende nok, som den er, og tilstrækkelig tydelig til, mener jeg, at den burde mane til Forsigtighed i Omgang med Landets Penge. Men jeg skal ved Siden deraf gøre opmærksom paa, at foruden disse nye Ting, og hvad man saaledes ser vil komme til, har vi jo paa Finansloven gamle Udgifter, om hvilke man ved, at de stiger regelmæssigt og stærkt, og deriblandt Udgifter, som vi ikke kan og heller ikke bør komme af med — jeg tænker navnlig paa Udgifterne til de forskellige humane Formaal. Dersom man vil kaste et Blik paa, hvorledes Bevægelsen har været paa disse Udgifter blot i dette nye Aarhundrede, vil man se, at Stigningen af den ikke staar i noget som helst Forhold til Stigningen af vore Indtægter. Tager jeg saaledes de paa Indenrigsministeriets Budget opførte Udgifter af den Art — det var i 1900—01 Alderdomsunderstøttelsen og Bidraget til Syge- og Begravelseskasser —, udgjorde de i det nævnte Aar 3,841,000 Kr. I 1904—05 var de steget noget, dog ikke meget stærkt — den samlede Udgift til disse to Foranstaltninger var 4,147,000 Kr. —, men allerede i 1910—11, hvor ganske vist Hjelpekasserne og Arbejdsløshedskasserne var kommet til, var disse Udgifter steget til over 7½ Mill. Kr., og paa det foreliggende Lovforslag er de samme Udgifter: til Alderdomsunderstøttelse, Syge- og Begravelseskasser, Hjelpekasser og Arbejdsløshedskasser, budgetterede med 10,641,000 Kr. Nu ved jeg jo, at der forestaar en Forandring i nogle af disse Udgiftsposter, og jeg mener, at en saadan Forandring vil være absolut nødvendig, fordi det vil være ganske ugørligt gennem en længere Aarrække at fortsætte efter denne Progression. Man vil formodentlig ind paa at faa Alderdomsunderstøttelsen afløst af en anden Form for Hjælp, men man maa være klar over, at selv om man i Tidens Længde derved kan komme ind paa en Vej, der kan holdes, vil Overgangstiden blive meget kostbar og stille meget store ekstraordinære Krav til Statskassen. Ser jeg paa Udgifter af samme Art paa Justitsministeriets Budget, viser der sig ogsaa der en meget stærk Stigning. I det første Aar, jeg nævne, 1900—01, var Udgifterne til

Sindssygeanstalter, Børnehospitalet og Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme 1,595,000 Kr. I 1904—05 var Stigningen ikke stor, Udgiften var blevet 1,850,000 Kr. Men i 1910—11, hvor vi har faaet Udgifterne til forbryderiske Børn og unge Personer, til Bekæmpelse af Tuberkulosen og til en Fødeanstalt i Jylland med, var Udgiften kommet op paa over 4 Millioner, og paa nærværende Finanslovsforslag er den over 5 Mill. Kr., og vi kunde jo saaledes fortsætte og tage tilsvarende Udgifter paa Kultusministeriets Budget, hvor vi jo ogsaa har en Række af dem. Der er en lang Række af Bevillinger til Opdragelsesanstalter, til Plejehjemsforeninger, til Frederiks Hospital, Fødselsstiftelsen, aandsvage, døvstumme, blinde o. s. v. Udgifterne til alle disse Ting udgjorde i 1900—01 1,113,000 Kr. De steg noget i 1904—05; men Stigningen var her som ogsaa paa de andre Poster, jeg har nævnt, ikke stor, man var kommet op til knap 1½ Mill. Kr. I 1910—11 var man oppe paa 2,781,000 Kr., og paa det Finanslovsforslag, vi behandler i Dag, er vi oppe paa 3,201,000 Kr. Det er endda kun de ordinære Udgifter; der er desuden en Del ekstraordinære, som kommer til. Mit Hovedindtryk af de finansielle Forhold i det hele og den Maade, hvorpaa Finanslovsforslaget behandles, er det, at hvis vi fortsætter paa samme Maade, vil det ikke være morsomt at være Finansminister i dette Land.

Endnu skal jeg gøre en Bemærkning med Hensyn til Finanslovsforslagets Vedtagelse her. Jeg forudsætter altsaa, at det vil blive vedtaget uforandret, selv om der kunde være Grund til, som det ærede Medlem, der talte før mig, antydede, at man i Landstingets Finansudvalg søger Oplysninger om et eller andet. Jeg tror ikke, at de vil resultere i, at der stilles Ændringsforslag; og naar Afstemningen kommer over selve Finanslovsforslaget, vil vi jo nu i Aar have den Fornøjelse, at det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) vil rejse sig sammen med os andre og stemme for Finanslovsforslaget. Jeg har under tidligere Forhandlinger med det ærede Medlem sagt, at jeg ventede det af ham, naar det en Gang kneb, og dertil har han sagt: Ja, naar det en Gang kneb, vilde han ogsaa melde sig, men før maatte jeg heller ikke vente det; thi han fulgte Principperne, og Socialdemokraternes Principper var, at de ikke kunde stemme for et Finanslovsforslag, der indeholdt saa store Militærbevillinger. Nu indeholder dette